

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobce: J. O., nar. X
bytem X
zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.7.2021, č.j. KUŽL-49644/2021

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně dne domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Uherský Brod ze dne 27. 5. 2021, č.j. MUUB/23704/2021/OSD/Myš., kterým byly zamítnuty jeho námitky proti provedeným záznamům v bodovém hodnocení řidiče. Žalovaný napadeným rozhodnutím krom zamítnutí odvolání potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Podle žalobce žalovaný v napadeném rozhodnutí vůbec nerefletoval odvolací důvody, nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky, resp. některé důkazy upřednostnil jednostranně v neprospěch odvolatele. V jednotlivých žalobních námitkách žalobce odkázal mj. na rozhodovací praxi blíže neoznačených správních orgánů (rozhodnutí označil pouze čísly jednacími a daty rozhodnutí, v přílohách žaloby doložil rozhodnutí Městského úřadu Hlučín a Městského úřadu Černovice, která odpovídala dvěma číslům jednacím uvedeným v žalobě) a uvedl, že se žalovaný měl s ohledem na zásadu legitimního očekávání zabývat jednotlivými rozhodnutími v blokových řízeních z hlediska jejich způsobilosti pro provedení zápisu bodů v bodovém hodnocení řidiče.
3. Dále namítl, že jednotlivé podklady nebyly způsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení. Konkrétně namítl, že přiložených rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014 číslo bloku G 1498901 a série GF/2013 číslo bloku F 0832677 vyplývá, že tato nesplňují dle rozsudku Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí.
4. V případě pokutového bloku ze dne 31. 8. 2020 a shodně v případě pokutového bloku ze dne 11. 1. 2020 namítl, že v kolonce 5 není uvedeno, kdy mělo dojít ke spáchání přestupku. V případě pokutového bloku ze dne 31. 8. 2020 odkázal na blíže neoznačené rozhodnutí blíže neuvedeného orgánu ve „shodné“ věci a v případě pokutového bloku ze dne 11. 1. 2020 odkázal na rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 10. 1. 2019, č. j. KUJCK – 114249/2019.
5. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Obecně se vyjádřil k přezkoumatelnosti pokutových bloků a ke konkrétním pokutovým blokům uvedl, že se s namítanými formálními vadami vypořádal v napadeném rozhodnutí.

III. Posouzení věci soudem

6. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (s.ř.s.)], jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
7. Soud se v první řadě zabýval otázkou, zda žalovaný přistoupil přezkoumatelným způsobem k hodnocení odvolacích námitek a zda se vypořádával s jednotlivými odvolacími námitkami. V této souvislosti je vhodné konstatovat, že právní zástupce žalobce se věnuje

zastupování osob, které nebyly úspěšné v námitkovém řízení proti záznamu bodů v registru řidičů dlouhodobě a jistě je mu známá dnes již zcela jasná a konstantní judikatura jak zdejšího soudu, tak zejména Nejvyššího správního soudu ve věcech přezkumu záznamu bodů v registru řidičů. Soud z podané žaloby neshledal ani jediný důvod, proč by se měl od této judikatury odchýlit. Soud po seznámení s obsahem odvolání a s obsahem napadeného rozhodnutí konstatuje, že žalovaný se zabýval relevantními tvrzeními žalobce, tyto závěry jsou v tomto soudním řízení přezkoumatelné a napadené rozhodnutí tak netrpí vadou nepřezkoumatelnosti, o čemž konečně svědčí i to, že žalobce byl schopen proti napadenému rozhodnutí brojit ucelenou žalobní argumentací.

8. Dále se soud zabýval jednotlivými bloky, které žalobce napadl, a to pokutovým blokem ze dne 31.8.2020 a ze dne 11.1.2020. V případě obou pokutových bloků žalobce spatřoval důvod, proč se nejedná o bloky způsobilé k záznamu bodů v jeho bodovém hodnocení, v tom, že ani jeden z nich neobsahoval v kolonce č. 5 datum, kdy mělo dojít ke spáchání přestupků.
9. Soud po seznámení se s uvedenými pokutovými bloky dává žalobci za pravdu v tom, že tyto bloky skutečně v kolonce č. 5 datum spáchání přestupků neobsahují. Přesto soud nedospěl k závěru, že oba bloky nejsou způsobilé k záznamu. Soud nijak nezpochybňuje fakt, že datum spáchání je jednou z náležitostí pokutového bloku jako takového.
10. Mezi náležitosti pokutového bloku, které jsou uvedeny v § 92 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky podle písm. e) citovaného ustanovení patří popis skutku s *označením místa, času a způsobu jeho spáchání* nebo v případě záruky za splnění povinnosti popis skutkových zjištění. Před nabytím účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky byly náležitosti pokutových bloků normovány v § 85 odst. 4 zákona o přestupcích tak, že pověřené osoby jsou povinny prokázat, že jsou oprávněny ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení. *Na pokutových blocích vyznačí, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.*
11. Náležitostmi pokutových bloků se zabýval Nejvyšší správní soud mimo jiné v rozsudku 23. 7. 2015, č. j. 2 As 126/2015-94, ve kterém uvedl: *„Stěžovatel má za to, že absence data spáchání přestupku v pokutovém bloku způsobuje jeho neurčitost. Nejvyšší správní soud se však s ohledem na shora uvedené závěry rozšířeného senátu nemůže s takovým výkladem ztotožnit. Je sice pravdou, že tato obligatorní náležitost (§ 85 odst. 4 zákon o přestupcích) na pokutovém bloku chybí, tuto vadu však především s ohledem na skutečnosti případu Nejvyšší správní soud nemůže posoudit jako tak závažnou, že by shledal rozhodnutí nicotným. Jak již uvedl zdejší soud výše (viz bod [20]), pokutový blok byl stěžovatelem podepsán s datem 10. 2. 2013. Z uvedeného bloku vyplývá, že i oprávněná osoba jej podepsala v tentýž den. Nejvyšší správní soud proto posoudil, že uvedená vada může způsobit „pouze“ nezákonnost rozhodnutí. ... Nejvyšší správní soud s ohledem na povahu přezkumného řízení (viz body [26] – [27]) a na to, že daná ustanovení o přezkumném řízení nejsou vyloučena z použití v souvislosti s blokovým řízením dle zákona o přestupcích, považuje za správný závěr krajského soudu spočívající v tom, že rozhodnutí o přestupku vydané v blokovém řízení (pokutový blok) lze v (zkráceném) přezkumném řízení dle § 98 správního řádu změnit tak, že rozhodující orgán doplní datum spáchání přestupku, pokud ze všech ostatních skutečností případu jednoznačně vyplývá den, v němž byl přestupek spáchán. V*

takovéto situaci totiž náprava vady pokutového bloku má fakticky povahu opravy zřejmé nesprávnosti v písemném vyhotovení rozhodnutí (konkrétně pak v jeho výroku, neboť popis skutku plní v bloku funkci jedné ze součástí výroku rozhodnutí, stejně jako u jiných rozhodnutí ve věcech správních deliktů), kterou z moci úřední provedl správní orgán, tedy jde ve své podstatě o období postupu podle § 70 správního řádu. Správní orgán do pokutového bloku doplnil v popisu skutku údaj, který v něm samotném měl být obsažen, aby blok splňoval zákonné náležitosti. Samotná informace o datu spáchání skutku – pro charakteristiku skutku i pro řadu jeho právních následků velmi důležitá – ovšem byla patrná i z jiných jeho částí. I bez tohoto údaje uvedeného přímo v popisu skutku bylo z bloku samotného bez pochyb patrné vše, co je důležité pro popis skutku a jeho individualizaci tak, aby jej nebylo možno zaměnit se skutkem jiným, aby byly jasné místní, časové i věcné (obsahové) hranice skutku a aby bylo zřejmé, jaký právem chráněný zájem byl skutkem porušen a jakou skutkovou podstatu správního deliktu naplnil. Za těchto podmínek proto bylo doplnění data spáchání přestupku do popisu skutku změnou bloku provedenou ve zkráceném přezkumném řízení přípustné.“

12. Z uvedeného plyne, že absence data spáchání přestupku v popisu jednání naplňuje znaky nezákonnosti rozhodnutí, nicméně tato vada je napravitelná v rámci přezkumného řízení.
13. Nejvyšší správní soud však již v rozhodnutí ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74, uvedl: „*Ustanovení § 123b zákona č. 361/2000 Sb. předpokládá, že záznam bodů je evidenčním úkonem a v případě blokového postihu postačí oznámení, že k němu došlo. Předmětem evidence i řízení o námitkách podle § 123f zákona také není spáchaný přestupek, ale bodový záznam. V řízení o námitkách nelze zkoumat námitky, které by mohly být uplatněny v řízení o přestupku či přezkumu rozhodnutí o přestupku. Nelze však akceptovat názor, že v námitkovém řízení nemůže být posuzováno nic jiného, než zda existovalo příslušné oznámení o spáchaném přestupku a zda odpovídá počet zaznamenaných bodů. Nejvyšší správní soud má za to, že správní orgán nemůže pominout zabývat se tvrzením, že se řidič přestupku vůbec nedopustil. Úspěch při prokázání takového tvrzení totiž vylučuje záznam bodů.*
14. Tento závěr ostatně vyplývá i z judikatury Nejvyššího správního soudu. V rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 – 44, www.nssoud.cz, Nejvyšší správní soud sice na jedné straně připomněl presumpci správnosti aktů orgánů veřejné moci, na druhé straně však zdůraznil, že v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů bude typicky možno uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů.
15. Rovněž z rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, který krajský soud citoval ve svém rozhodnutí, vyplývá, že oznámení o uložení blokové pokuty není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. V případě, že se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je nutné vycházet i z dalších důkazů.
16. Nejvyšší správní soud však dále zdůrazňuje, že tyto závěry nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto

tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje.“

17. Z obsahu správního spisu plyne, že žalobce v rámci námitkového řízení, resp. v řízení před žalovaným namítl „prostou“ nezákonnost uvedených pokutových bloků, která měla spočívat v absenci data spáchání přestupku. Nikdy v rámci námitkového řízení nenamítal, že by se přestupků nedopustil, případně že by mu byl na jejich základě byl evidován nesprávný počet bodů.
18. Naopak soud se ztotožňuje se žalovaným i správním orgánem prvního stupně, že z pokutových bloků je den spáchání přestupků ztotožnitelný. Oba přestupkové bloky byly vydány v tentýž den, ve který je žalobce podepsal, tj. 31. 8. 2020 a 11. 1. 2020. Stejný den je označen v oznámeních o spáchání přestupků jako den jejich spáchání. Zároveň žalobce netvrdil a ani neprokázal, že by ve věci uvedených přestupků bylo zahájeno nebo ukončeno přezkumné řízení, v němž by byla bloková rozhodnutí zrušena.
19. Jinými slovy „prostá“ nezákonnost spočívající v absenci data spáchání přestupkového jednání za předpokladu, že lze z ostatních skutečností, které vyplývají z pokutového bloku **datum vystavení a datum podpisu**, dovodit datum spáchání přestupkového jednání, a to koresponduje s oznámením o přestupku, sama o sobě nepředstavuje důvod pro nezpůsobilost pokutového bloku pro zápis bodů v bodovém hodnocení řidiče. Správní orgány jsou povinny, stejně jako soud, vycházet z toho, že pokutový blok je pravomocným rozhodnutím, které nebylo zákonným způsobem odstraněno, a platí pro něj proto presumpce správnosti správních aktů. V řízení o námitkách proti záznamu bodů jsou způsobilé pouze námitky, na jejichž základě by bylo možno dovodit, že tvrzený pachatel přestupek vůbec nemohl spáchat, nebo na základě pokutového bloku došlo k chybnému záznamu bodů.
20. Pokud žalobce odkazoval na názor Krajského úřadu „*Jihomoravského kraje*“, tak je předně vhodné korigovat jeho tvrzení, neboť z již citovaného č. j. a stejně z obsahu samotných citací vyplývá, že se jedná o krajský úřad *Jihočeského kraje*, dále z obsahu příloh žaloby neplyne, že by žalobce doložil jakékoliv rozhodnutí, které by uvedeným citacím, resp. č. j. odpovídalo. Žalobce přiložil rozhodnutí jiné rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK – 24343/2020, ze kterého vyplývá obdobný závěr, že pokutový blok neobsahující řádné náležitosti v případě kolonky č. 5 není způsobilým podkladem pro zápis bodů v bodovém ohodnocení řidiče. V žalobcem doloženém rozhodnutí nicméně nebylo řádně uvedeno místo spáchání přestupku. Bez ohledu na uvedené však soud považuje jakékoliv odkazy na rozhodnutí správních úřadů v této souvislosti z irrelevantní, neboť soud není posouzením správních orgánů ve zcela odlišných a nesouvisejících věcech vázán. V případě, že jinému řidiči poskytl jiný správní orgán ten komfort, že posoudil určitý pokutový blok jako nezpůsobilý pro záznam bodů, nelze z toho dovozovat legitimní očekávání stejného postupu v případě žalobce, a o to více v situaci, kdy takové posouzení nepovažuje soud za správné.

IV. Shrnutí a náklady řízení

21. Po posouzení jednotlivých žalobních bodů shledal soud rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, jako zákonné a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem naopak za nedůvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnout.
22. Výroky o nákladech řízení mají oporu v § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. března 2022

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu